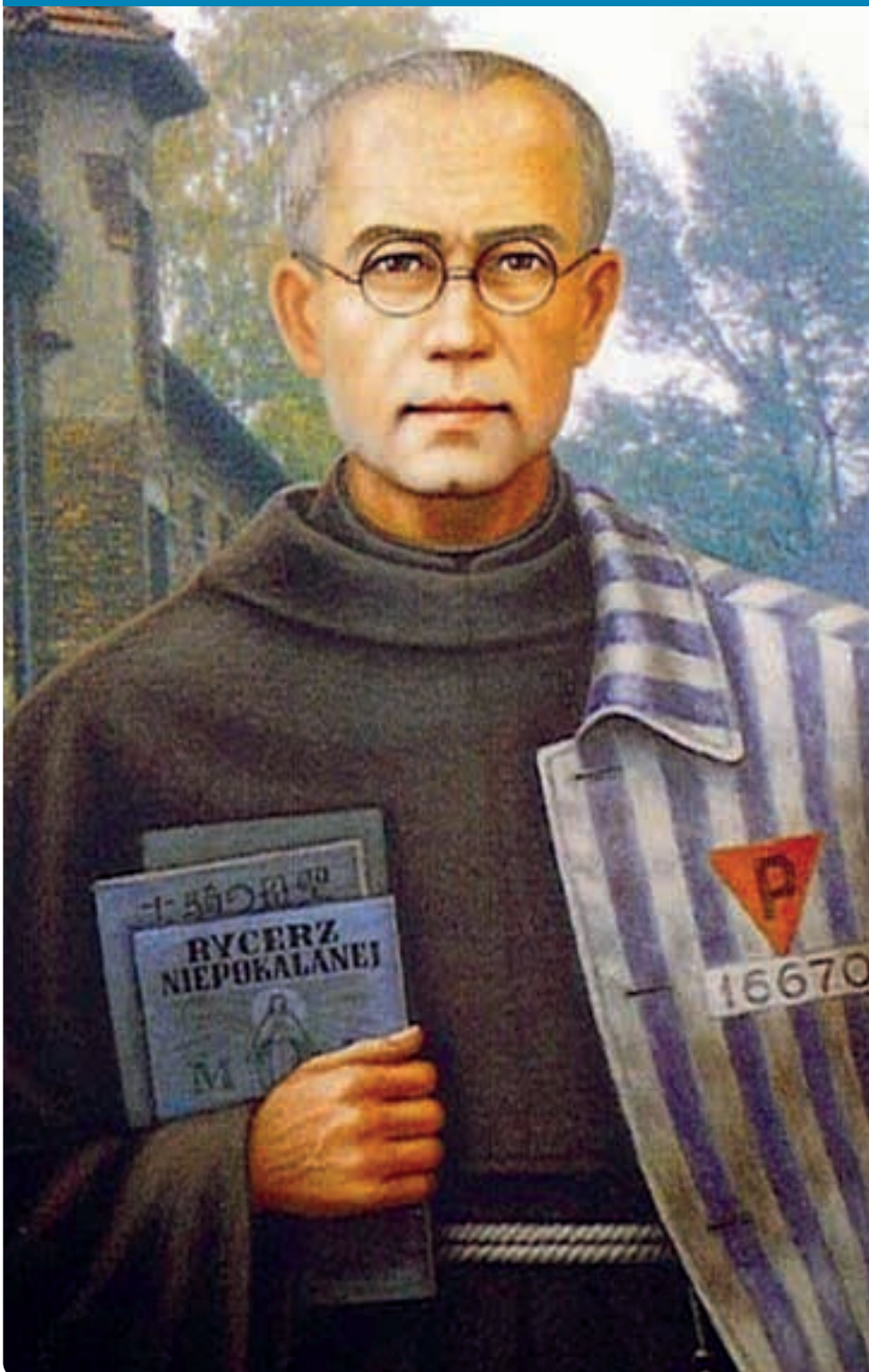

Full diocesà

24 de febrer del 2019

p4 i p5 —Efatà, òrgan de la Delegació de Catequesi

p6 —Els bisbes catalans demanen perdó pels abusos

Un gran testimoni

El fet més conegut de la vida de sant Maximilià Kolbe és la seva mort. Era un sacerdot polonès, gran devot de la Immaculada Concepció, que havia estat missioner al Japó.

La seva labor apostòlica molestava els nazis, que ocupaven Polònia des de 1939. El pare Kolbe fou detingut i traslladat a diversos camps de concentració. El 28 de maig de 1941 és transferit a Auschwitz.

A finals de juny s'escapà un presidiari. La fuga es castigava amb la mort de deu companys en el «búnquer de la fam». El cap del camp, Fritsch, col·locà els presos en fila. Entre ells hi havia Francesc Gajowniczek, que exclamà: «Ai! Què serà ara de la meva dona i dels meus fills?»

El pare Kolbe no ho va dubtar. Féu un pas endavant, que seria irreversible. Es quadrà davant de Fritsch i digué: «M'ofereixo per a morir a canvi d'aquest pare de família. Sóc sacerdot catòlic.» I així fou.

Després de tres setmanes havien mort ja tots menys el pare Kolbe. El dia 14 d'agost l'infermer li va injectar una dosi d'àcid muriàtic per accelerar-li la mort.

En la beatificació, l'any 1971, hi hagué un testimoni d'excepció: Francesc Gajowniczek, per qui el nou beat havia realitzat l'acte suprem d'oferir la vida. Enguany celebrem els 125 anys del naixement d'aquest gran testimoni.

«No judiqueu i Déu no us judicarà. No condemneu, i Déu no us condemnarà»

Diumenge VII durant l'any / Cicle C

Lectura del primer llibre de Samuel

En aquells dies, Saül, amb tres mil homes d'entre els millors guerrers d'Israel, baixà al desert de Zif a buscar-hi David. David i Abisai entraren de nit al campament de Saül, i el trobaren dormint, ajagut al centre de tots. Tenia la llança clavada a terra vora el seu capçal. Tot al voltant jeien Abner i els altres homes. Abisai digué a David: «Avui Déu ha fet caure el teu enemic a les teves mans. Ara mateix el clavaré a terra d'una llançada. No en caldran pas dues.» Però David li contestà: «No el matis pas. ¿Qui quedaria net de culpa si amb les seves mans feia res de mal a l'Ungit del Senyor?» Llavors David agafà la llança i el gerro d'aigua que Saül tenia vora el capçal i se n'anaren. Ningú no ho veié, ni se n'adonà, ni es despertà. Tothom dormia. El Senyor havia fet caure sobre ells un son profund. David passà a l'altra banda i s'aturà un tros lluny, dalt la muntanya. Els separava una bona distància. David cridà: «Aquí tinc la llança del rei. Que vingui a buscar-la un dels teus homes. I que el Senyor recompensi aquell de nosaltres que és de debò magnànim i lleial; avui el Senyor t'havia posat a les meves mans, però jo no he volgut fer res de mal a l'Ungit del Senyor.» (26,2.7-9.2-13.22-23)

Salm responsorial

El Senyor és compassiu i benigne.
(Salm 102)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, quan Déu modelà Adam, el primer home, es convertí en un ésser animat, però el darrer Adam es convertí en Esperit que dóna vida. No va ser primer el cos espiritual, sinó el cos animat. El cos espiritual vingué després. El primer home, fet de terra, era de pols. Però el segon home és del cel. Tal com era el de pols són tots els de pols, i tal com és el del cel seran tots els del cel. Abans érem semblants a l'home fet de pols; després serem semblants a l'home que és del cel. (15,45-49)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «A vosaltres que escolteu, jo us dic: Estimeu els enemics, feu bé als qui no

us estimen, beneïu els qui us maleeixen, pregueu per aquells que us ofenen. Si algú et pega en una galta, para-li l'altra. Si algú et pren el mantell, no li neguis el vestit. Dóna a tothom qui et demani, i no reclamis allò que és teu als qui t'ho hagin pres. Feu als altres allò que voleu que ells us facin. Si estimeu els qui us estimen, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors estimen aquells que els estimen. Si heu fet bé als qui us en fan, ¿qui us ho ha d'agrair? També ho fan els pecadors. Si presteu diners als qui de cert us els tornaran, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors presten diners als pecadors quan saben que els recobraràn. Però vosaltres heu d'estimar els enemics, heu de fer bé i de prestar sense esperar de rescabalar-vos: llavors la vostra recompensa serà gran i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagrats i amb els dolents. Sigueu compassius com ho és el vostre Pare. No judiqueu i Déu no us judicarà. No condemneu, i Déu no us condemnarà. Absoleu, i Déu us absoldrà. Doneu i Déu us donarà. Us abocarà a la falda una bona mesura, atapeïda, sacsejada i curulla fins a vessar. Déu us farà la mesura que vosaltres haureu fet.» (6,27-38)

«Déu us farà
la mesura que
vosaltres haureu
fet»

El perdó com a teràpia

Jean Hakolimana, prev.

El perdó resumeix l'ensenyament de l'evangeli d'avui. Què vol dir perdonar? Implica oblit? Exigeix penediment previ del culpable? En situacions d'opressió i d'injustícia, les societats solen cometre dos errors. Per una banda, aboquen tots els seus esforços en l'administració de la justícia i arraconen el perdó. En segons quins casos, parlar de perdó fins i tot pot caure sota sospita de connivència, covardia, irrealisme, poc patriotisme, etc. L'altre error consisteix a limitar el perdó en la seva dimensió heroica, com un acte altruista de màxima generositat. En realitat, la víctima és el primer beneficiari del perdó.

La justícia repara, mentre que el perdó cura i vacuna. El mal no es limita a ferir-nos, sinó que pretén canviar la nostra persona. La primera finalitat del perdó és vacunar la víctima contra el risc de tornar-se una còpia del seu opressor. Paulo Freire ensenyava que la major tragèdia per als oprimits és interioritzar la imatge de l'opressor com el seu ideal humà. «L'oprimit, alhora que l'odia, inconscientment enveja al seu opressor; perquè només ha conegut la pròpia bondat maltractada i la maldat triomfant del qui l'oprimeix.» En aquest sentit, observar el tracte que l'Estat d'Israel reserva als palestins va portar José González a aquesta conclusió: «D'aquí sorgeix la hipòtesi que Hitler hauria fet als jueus no un sinó dos grans danys: en primer lloc, l'extermini fred, cruel i planificat de milions d'ells; però, a més a més, deixar fatalment injectada la seva imatge en alguns jueus com a model que s'ha de seguir.» Quan Jesús ens ensenya a perdonar, ens ajuda a protegir la nostra pròpia naturalesa com a fills de l'Altíssim.

La imatge

Viure el seguiment de Jesús comporta reproduir la manera d'obrar del Pare, que el Fill reproduceix i assenyalava als seus seguidors. Per això cal mirar què fa el Pare o què fa Jesús en la mateixa situació en què jo em trobo... sense fer-me trampes perquè l'aigua vingui al meu molí.

Així hom pot assolir la pau i la plenitud, i evitar covar males relacions que impedeixin la comunitat.

Bansky (2005)

Agenda

Lit. hores: Setmana III

25 dilluns

Sant Cesari

Sir 1,1-10b/Salm 92/Mc 9,14-29

26 dimarts

Sant Alexandre

Sant Nèstor

Santa Paula Montal

Sir 2,1-11/Salm 36/Mc 9,30-37

27 dimecres

Sant Gabriel de la Dolorosa

Santa Horonina

Sir 4,11-19/Salm 118/Mc 9,38-40

28 dijous

Sant Romà

Sts. Rufí i Teòfil

Sir 5,1-18/Salm 1/Mc 9,41-50

1 divendres

Sant Rossend

El Sant Àngel de la Guarda

Comença març, consagrat al Patriarca Sant Josep

Sir 6,5-17/Salm 118/Mc 10,1-12

2 dissabte

Sant Absaló

Sir 17,1-15/Salm 102/Mc 10,13-16

3 diumenge VIII de durant l'any / Cicle C

Sant Medir

Dia d'Hispanoamèrica

Sir 27,4-7/Salm 91/1Co 15,54-58/
Lc 6,39-45

efatà

Número 78

Delegació de catequesi: catequesi@bisbatvic.com – Telèfon 647 13 12 28

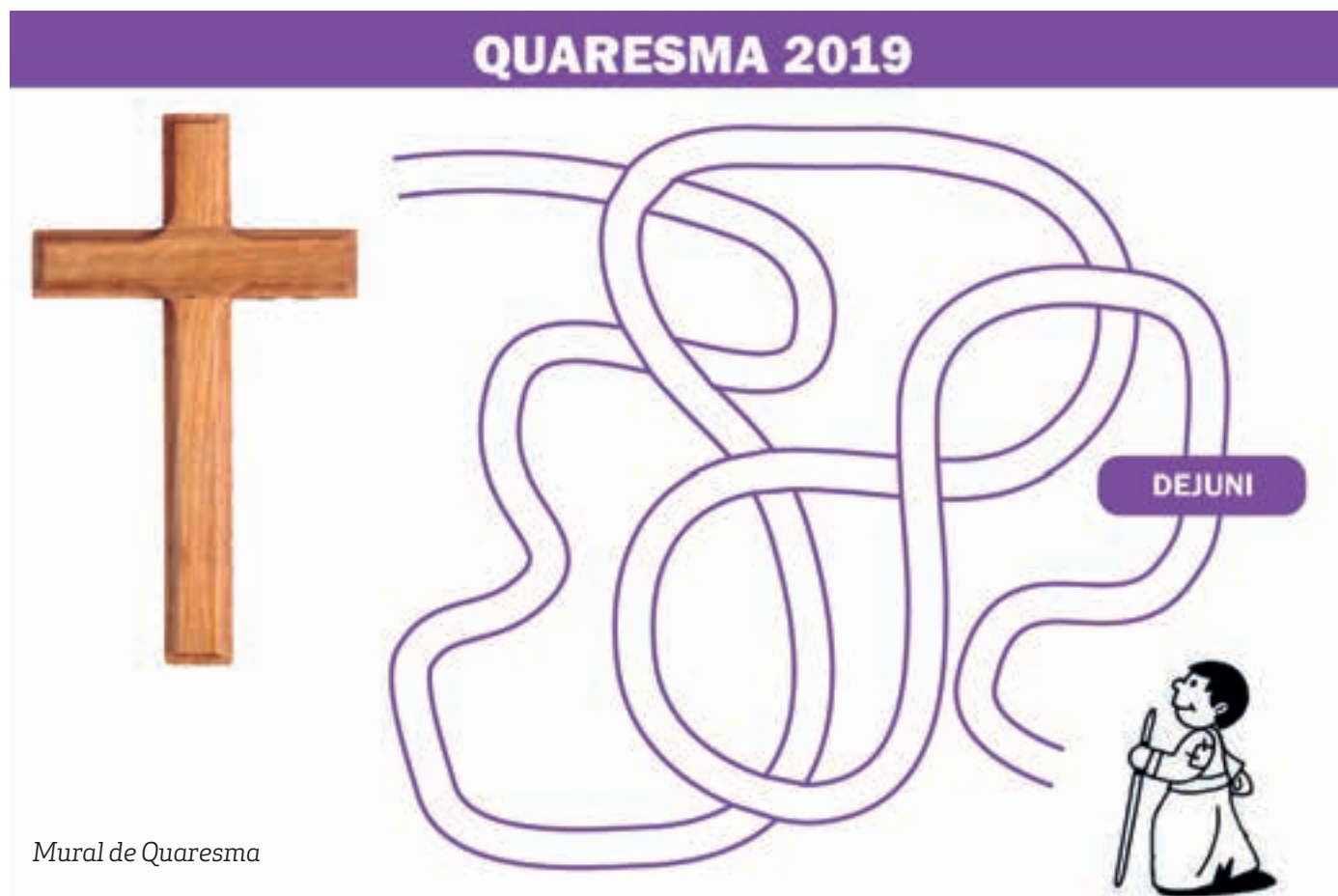
Quaresma 2019

Des de la Delegació de Catequesi us oferim material per a al camí de Quaresma. Constarà de dues parts: el treball individual de cada infant o jove i el mural per a l'església.

–**Per al treball individual:** cada setmana hi haurà una vinyeta amb un camí que portarà a completar una frase relacionada amb l'Evangelí del diumenge.

–**Per a confeccionar el mural de l'església:** cada setmana col·locarem una paraula relacionada amb l'evangelí i que haurem trobat en el treball individual. Aquesta paraula l'anirem col·locant en el camí del mural que ens durà a la creu.

En la mostra que teniu a continuació, del I diumenge de Quaresma, veureu que la paraula és **DEJUNI**, i és la que col·locarem al mural, i la frase a completar és: «**No sols de pa viu l'home.**»

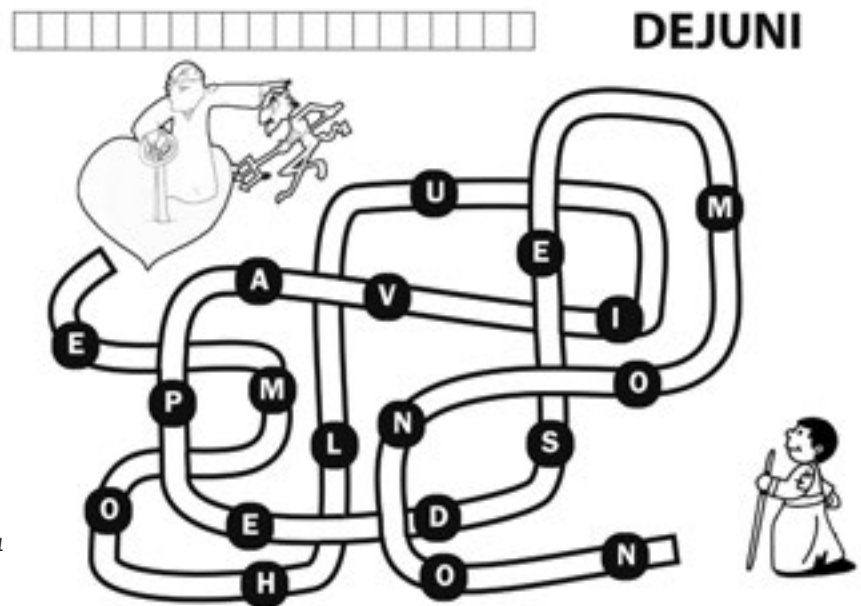
Mural de Quaresma

5 –actualitat diocesana

A la web del bisbat (www.bisbatvic.com) trobareu la làmina de cada diumenge i el mural per a reproduir-lo. En cada paquet de fulls per a les parròquies n'adjuntarem una mostra.

Amb els adolescents i joves podem treballar la citació bíblica i fer una pregària que s'hi relacioni.

Mostra de la làmina del diumenge I de Quaresma
Disseny i composició: Jaume Garriga

Agenda del catequista

Jornada Diocesana de Catequesi

Igualada, diumenge 17 de març

La Jornada Diocesana de Catequesi d'enguany tindrà lloc a la **parròquia de la Sagrada Família d'Igualada el diumenge 17 de març**.

L'acolliment i el dinar seran a l'Hotel Canaletes (c/ Mestre Muntaner, 60).

El tema de la jornada girarà al voltant de la **celebració del misteri cristià**, en el marc de la introducció de la segona part del Catecisme, que serà el títol de la ponència de la tarda, a càrrec de **Mn. Jaume González Padrós**, professor de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona, que ens havia d'acompanyar l'any passat i finalment no va poder fer-ho.

Al matí, **Mn. Enric Termes**, delegat de Catequesi de Barcelona, ens presentarà les idees principals del *Directori per a la missa amb infants*.

Convidem tots els nostres catequistes, preveres i respon-

sables de catequesi a acompanyar-nos.

Us informem que hi haurà un servei d'autocar des de Vic i, si calgués, des de Ripoll.

El termini d'inscripció acaba el divendres 8 de març.

Juntament amb aquest Full hem fet arribar a les parròquies els tríptics d'inscripció amb el detall de l'horari i forma d'inscripció.

Jornada de Famílies de Catequesi

Seminari de Vic, dissabte **4 de maig**.

Seminari del Catecumenat

Seminari de Barcelona, divendres **22 de març**.

Més informació a la Delegació de Catecumenat o al Secretariat de Catequesi de Catalunya (SIC).

Jornada de Responsables de Catequesi

Seminari de Barcelona, divendres **5 de juliol** i dissabte **6 de juliol**.

Per comandes i informació: Tel. 93 886 15 55/ llibreria@diacvic.com
Amb seu també a Manresa al Casal de l'Església.
Tel. 93 875 32 03 / despatx-inter-manresa@bisbatvic.com

Perdó a les víctimes d'abusos i no a la sospita generalitzada

Nota de l'Episcopat de Catalunya sobre la protecció dels menors

En les darreres setmanes, l'Església Catòlica a Catalunya s'ha vist sacsejada per algunes notícies referides a abusos de menors, que ens omplen de vergonya i de dolor, ja que alguns dels agressors eren persones consagrades o sacerdots. Els abusos a menors, que condemnem rotundament, i la cultura que els fomenta o justifica és un greu problema que afecta tota la societat. I l'Església, com a part de la societat, també se'n veu afectada.

Demanam perdó a les víctimes i ens solidaritzem amb el seu dolor; i també a totes les persones a qui el coneixement d'aquests fets ha escandalitzat i ha fet trontollar la seva confiança en l'Església.

Sofrim i preguem per les víctimes, que han quedat marcades en la seva vida. En solidaritat amb tots els qui hagin patit algun tipus d'abús i amb les seves famílies ens comprometem a col·laborar en l'aclariment dels fets del passat i a trobar la manera d'ajudar les víctimes en el seu restabliment.

L'Església actuarà amb determinació per protegir els infants i els adults vulnerables, eliminant tot tipus de tolerància o encobriment, i per erradicar de les nostres comunitats i de tota la nostra societat la cultura de l'abús sexual, econòmic, de poder i de consciència. Així mateix, prenem el compromís d'adoptar rigoroses mesures de prevenció, que impedeixin la seva repetició, a partir de la formació d'aquells a qui seran confiades tasques de responsabilitat i educatives.

Creiem que és just valorar la dedicació generosa i madura de tants sacerdots i religiosos, d'educadors en les escoles i el temps lliure, envers els infants i joves, i les seves famílies, i convé que els defensem de l'ombra de sospites generalitzades, així com volem recordar el dret que tota persona té a la presumpció d'innocència. Molt de treball ben fet així ho avala.

En aquests moments, reiterem el nostre ferm compromís amb el compliment de la legislació vigent canònica i civil, que passa per: posar en coneixement del Ministeri Fiscal els fets ocorreguts que poguessin constituir delictes contra la llibertat i indemnitat sexual, per a la valoració jurídica que correspongui; instar les víctimes que denunciïn els fets davant les autoritats civils; i informar la Congregació per a la Doctrina de la Fe per a qualsevol cas d'abús fonamentat. I estem atents al que el papa Francesc, reunit pròximament amb els presidents de les conferències episcopals del món, determini per a combatre aquestes accions deshonestes i delictives que tant afecten l'anunci de l'Evangeli.

Demanam que en totes les celebracions religioses de les nostres diòcesis, el pròxim Dimecres de Cendra, dia 6 de març, en començar la Quaresma, que és temps de conversió, es pregui i es dejuni d'una manera especial per les víctimes dels abusos i fem nostra la ferma determinació del papa Francesc que assenyala que «l'abús sexual és un pecat horrible, completament oposat i en contradicció amb el que Crist i l'Església ens ensenyen».

L'article

Déu i només Déu

José H. Gómez, arquebisbe de Los Angeles

A mesura que avancem en el nostre viatge espiritual, Déu de vegades ens treu coses en les quals ens recolzàvem.

Pot ser la pèrdua d'un ésser estimat o tal vegada perdem la nostra salut. De vegades ens sorprenen notícies que mai no hauríem esperat o canvia alguna cosa en les nostres vides que nosaltres pensàvem que sempre continuaria igual.

Alguns dels sants parlen d'una nit fosca de l'ànima, en què senten que Déu els ha abandonats. Crec que tots nosaltres ens hem sentit així en diferents moments de la nostra vida.

És difícil afrontar aquests moments. Però tot el que passa en la creació de Déu succeeix per alguna raó i el pla de Déu és sempre un pla d'amor per a nosaltres.

A vegades sentim que Déu ens ha abandonat

A través de les proves de la nostra vida, a través de les nostres lluites, Déu ens està ensenyant a eliminar les nostres inclinacions, a deixar anar qual-sevol cosa de la nostra vida que ens impedeixi de confiar totalment i únicament en Jesús, en Déu. Quan perdem els nostres suports, en què ens recolzem? A qui ens dirigim?

Només a Déu; a Déu i només a ell. Ell és la resposta.

Un germà bisbe em va recordar recentment aquesta bella veritat. Em va enviar una citació del beat John Henry Newman: la vida passa, les riqueses se'n van, la popularitat és inestable, els sentits decauen, el món canvia, els amics moren. Només Un és fidel a nosaltres. Només Un pot remeiar les nostres necessitats.

Només Déu i prou. Podem trobar la felicitat que ell vol para nosaltres si li permetem que ens guii, vivint sempre en la seva amorosa presència.

No és fàcil. Aquesta és l'obra dels sants, l'obra de tota una vida. Però a cadascun de nosaltres se'ns dona tota una vida per a estimar Déu i per a arribar a ser sants, tal com ell ho va disposar en crear-nos.

La Pel·lícula

María, reina de Escòcia

Dirigida per Josie Rourke

Regne Unit, 2018.

Intèrprets: Saoirse Ronan i Margot Robbie.

Drama històric.

Per a joves i adults.

Relat biogràfic d'una etapa de la vida de la reina María Estuard d'Escòcia, que es va enfrontar a la seva cosina Isabel I quan, en tornar de França després d'haver enviuat, reclamava el seu dret a la corona d'Anglaterra.

Al centre del film hi apareixen les lluites confessionals: els nobles protestants d'Escòcia no estan disposats a acceptar una catòlica com a reina; els cortesans anglesos s'indignen amb la idea que Isabel I pogués nomenar com a successora seva una «papista».

La pel·lícula mostra l'oportunitat perduda que Anglaterra tornés al catolicisme després d'Enric VIII, la desgràcia de les guerres de religió i el drama de la ruptura de la unitat cristiana d'Europa.

Menys quantitat, més qualitat

Romà Casanova, bisbe de Vic

$$\frac{6}{12} \div 6 = \frac{1}{2} \div 6$$

El nombre, en les nostres comunitats i parròquies, dels qui participen en les celebracions i en les activitats pastorals és menor –en alguns casos, molt menor– que en un temps passat, no pas gaire llunyà. Les causes són moltes. La més important és perquè molts han estat cridats a la casa del Pare. I, a més, hem d'afegir-hi el nombre dels qui han abandonat la celebració i la pràctica cristiana per moltes raons: personals, relacionals, deixadesa. Però el factor més important de la disminució del nombre és que no s'incorporen noves persones a la comunitat. Molts infants ja no són batejats, i encara que ho siguin no segueixen la iniciació cristiana ni acullen el primer anunci evangelitzador.

Una de les conseqüències d'aquesta disminució és la feblesa de les assemblees dominicals, i altres realitats pastorals, no solament en quantitat dels qui hi participen, sinó també en la qualitat de la celebració i activitats cristianes. Així mateix, a aquesta realitat hem d'afegir-hi el nombre de preveres, que també ha disminuït significativament en els darrers anys. I el mateix hem de dir d'altres agents pastorals: religiosos, catequistes, col·laboradors. Davant aquestes dues realitats (disminució

de participants i de preveres i d'agents pastorals), el que sí que és clar és que no podem mantenir la mateixa estructura de celebracions i activitats en tot el teixit de la nostra realitat diocesana. I per això és bo que avancem a cercar què és el millor o, almenys, què és el més bo per a tots i, sobretot, per a acomplir la missió de l'Església: *Aneu i feu deixebles meus*, que hem rebut del Senyor.

En una visita pastoral, reunit amb un consell parroquial, un laic va fer aquesta afirmació: «Menys quantitat, més qualitat.» I ho vaig acollir amb joia i com un repte. Aquest repte també el faig a tots, preveres, laics i religiosos, d'aquest nostre bisbat. No podem multiplicar les celebracions i les activitats, en perjudici que els pastors i els agents pastorals hagin d'anar d'un lloc a un altre corrent i fatigats. No fa bé a les persones la pobresa en la celebració i les activitats. Hem de ser capaços de simplificar, amb menys quantitat, per a oferir més qualitat. I quan dic qualitat em refereixo que siguin activitats i celebracions amb fort contingut evangelitzador, amb caliu humà i cristià, amb la joia i la pau que manifesten el desig d'adorar Déu i estimar els germans.

